

Хабилитационен труд

на Здравка Павлова Василева

за конкурс за „професор“ по живопис и композиция в Катедра „Живопис“

по 8.2 Изобразително изкуство

„Ре- Конструкция на времето в живописната картина“

Хабилитационният труд със заглавие „Ре-Конструкция на времето в живописната картина“, съдържа текст – в три части, репродукции на 21 основни картини, както и отделно приложени репродукции на 19 допълнителни творби.

Текстът въвежда в проблематика свързана с това, как в условията на все по-активна и динамична визуална среда може да съществува и да бъде разбрана живописата и живописната картина днес. Многообразието от начини за създаване и презентиране на визуални образи и форми на съвременно изкуство, до някаква степен променя статута, съдържанието и смисълът на живописната творба. Инструментариумът за създаването и съответно възприемането на картината в конвенционалния смисъл, включва наблюдение, анализ, време за приближаване и дистанциране, осмисляне. Времето на кратковременните интереси, каузи и проблеми, като че ли превръща и някои от важните стойности в непостоянни-временни или поне не особено важни, колкото са били.

„Ре-конструкция на времето“ е метафора на желанието да възстановим в картината състояния, усещания и емоции от преживявания които са се случили преди. Втора част от текста разглежда емоционалното преживяване и транспонирането на цитати от миналото като основна композиционна и контекстуална посока в разработените серии - „В сянката на времето“, „Спомен от детството“, „Ателие“, както в пейзажите и останалите картини. Голямото преживяване като основна естетическа категория и конструкция около която се изграждат образи, места, обекти и елементи в картинното поле. Често сме склонни да идеализираме и митологизираме спомени и преживявания, подведени от дистанцията на времето и силата на първоначалното преживяване. Но именно това

се оказва важен извор за създаване на вътрешния свят на картината – преживяването, на което да бъде подчинена формата и изразена идеята.

Създаването на визуални образи и независима реалност, подчинени на своя логика, изисква богат и разнообразен технологичен арсенал, тъй като медията одушевява и „създава“ тези образи. Третата част от текста се занимава със специфичната технология, акцентира на разнообразните но изведени като стил подходи и обръща внимание на смисъла и значението на тази технология – на нейния самостоен език. Извеждането на личен подход, начин на работа и етапност в работата е част от идейно-пластическия замисъл в картината. Все още съм привлечена от технологичния експеримент, който сам по себе си дава нови концептуални посоки. Утвърдения подход съществува доколкото става дума за ценности и принципи в работата, които независимо от разнопосочното време, са важни за разбирането и осъзнаване на опорните точки в живописата и многобройните начини да бъдат използвани в изкуството и днес.

доц.д-р.Здравка Василева